

Biblioteca regională Deva

GAZETA ROȘU

toate țările, uniți-ești!

Organ al Comitetului Raional P.M.R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XII) Nr. 1454

Joi 29 aprilie 1954

4 pagini 20 bani

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român cheamă intelectualii: învățători și profesori, medici și oameni de știință, scriitori și artiști să pună cunoștințele și capacitatea lor creatoare în slujba operei de construire a socialismului, în slujba ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al poporului nostru.

(Din Chemarea de 1 Mai 1954 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român către toți oamenii muncii din R.P.R.)

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Alegerea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și formarea guvernului U.R.S.S.

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 aprilie, în marele Palat al Kremlinului a avut loc ședința comună de închidere a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. La ședință, în afară de deputați, au asistat numeroși oaspeți — reprezentanți ai vieții publice din Moscova, membri ai corpului diplomatic, corespondenți ai presei străine și sovietice.

Ordinea de zi a cuprins problemele privind alegerea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și formarea guvernului U.R.S.S.

Din însărcinarea grupului de partid și a consilierilor împuterniciților din Sovietul Uniunii și Sovietul Naționalităților, deputatul Alexandr Puzanov a prezentat propunerea cu privire la

componența Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., propunere aprobată de Comitetul Central al P.C.U.S.

Președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a fost ales în unanimitate K. E. Vorșilov. Ca locuitori ai lui au fost aiese 16 persoane — reprezentanți ai tuturor republicilor unionale care fac parte din componența Uniunii Sovietice; secretar al Prezidiului a fost ales deputatul N. M. Pegov. Au fost aleși de asemenea 15 membri ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Deputatul V. T. Lațis, care a prezidat ședința, a anunțat că în conformitate cu însărcinarea Sovietului Suprem al U.R.S.S., deputatul G. M. Malenkov a prezentat propunerile cu privire la componența guvernului U.R.S.S., aprobate de Comitetul Cen-

tral al P.C.U.S. După ce a dat citire declarației lui G. M. Malenkov, deputatul V. T. Lațis a arătat că componența guvernului a fost examinată și aprobată de grupul de partid și de consilierii împuterniciților din Sovietul Uniunii și Sovietul Naționalităților.

Sovietul Suprem a aprobat în unanimitate următoarea componență a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.: Președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. G. M. Malenkov, — prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al afacerilor externe V. M. Molotov, — prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al agriculturii și agriculturii N. A. Bulganin, — prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și

ministru al comerțului A. I. Mikoian, — vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președinte al Comitetului de Stat al Planificării M. Z. Saburov, — vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri M. G. Pervuhin, I. F. Tevosian, A. N. Kosighin, — vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al construcțiilor de mașini mijlocii A. V. Malișev. Au fost aprobate, de asemenea, miniștrii U.R.S.S.

Comunicarea deputatului V. T. Lațis, care a prezidat ședința, cu privire la alegerea în unanimitate a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și la aprobarea componenței guvernului U.R.S.S. a fost întreruptă de aplauze furtunoase și prelungite.

Cu aceasta, sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat lucrările.

Cuvîntarea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul G. M. Malenkov

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită la 26 aprilie a. c. de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., G. M. Malenkov, la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Tovarășii deputați!

Proiectul bugetului de stat, prezentat de guvern spre examinare sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S., oglindește pe deplin politica partidului comunist, îndreptată spre un avînt continuu al economiei sovietice și al bunăstării a poporului, spre asigurarea apărării țării și întărirea puterii patriei noastre. (Aplauze).

Creșterea considerabilă a bugetului de stat constituie un indiciu al avîntului economic al țării noastre. În comparație cu anul 1950, veniturile prevăzute de bugetul de stat pe 1954 vor crește cu 149 miliarde de ruble și vor fi de peste trei ori mai mari decît veniturile prevăzute de bugetul anului antebelic 1940. (Aplauze). Totodată trebuie să se țină seamă de faptul că creșterea bugetului are loc în condițiile politicii de reducere a prețurilor cu amănuntul la mărfurile alimentare și industriale, politică dusă în mod consecvent de partid și guvern. Micșorarea veniturilor de stat, ca urmare a reducerii prețurilor la mărfurile de larg consum, este compensată de creșterea veniturilor întreprinderilor socialiste prin lărgirea producției, sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost al producției.

Pentru dezvoltarea economiei naționale sînt prevăzute anul acesta aproape 327 miliarde ruble. Această înseamnă că investițiile în economia națională cresc cu 57 la sută în comparație cu 1950. O parte considerabilă a alocațiilor revine investițiilor.

În 1954 sînt prevăzute cheltuieli pentru finanțarea cerințelor social-culturale ale poporului sovietic în sumă de peste 141 miliarde de ruble, ceea ce este aproape egal cu totalul cheltuielilor bugetului de stat din 1939. Ca și în anii trecuți, ritmul de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. continuă să se afle la un nivel la care nici nu pot visa țările capitaliste, chiar și cele mai dezvoltate din punct de vedere economic.

În cei trei ani ai celui de al cincilea cincinal care au trecut, producția industrială a crescut cu 45 la sută, producția mijloacelor de producție crescînd cu 46 la sută, iar producția articolelor de consum — cu 43 la sută. Numărul muncitorilor și funcționarilor din economia națională a crescut în această perioadă cu aproape 6 milioane oameni; salariul real al muncitorilor și funcționarilor a crescut cu 30 la sută, iar suma globală a veniturilor muncitorilor și funcționarilor și a veniturilor țăranilor, în prețuri comparate, a crescut cu 34 la sută.

Lărgind prin toate mijloacele frontul construcției pașnice creatoare, Comitetul Central al partidului și guvernul manifestă o grijă permanentă pentru întărirea continuă a capacității de apărare a Uniunii Sovietice. Forțele armate sovietice dispun și vor dispune de tot ceea ce este necesar pentru îndeplinirea nobilei lor misiuni — a sta de strajă apărării patriei și a fi întotdeauna gata să dea o ripostă nimicitoare agresorului care ar încerca să turbure munca pașnică a popoarelor țării noastre. (Aplauze furtunoase, prelungite).

Îndeplinirea sarcinilor care stau anul acesta în fața noastră în domeniul producției va însemna un important pas înainte în dezvoltarea economiei Uniunii Sovietice. Este suficient să spunem că în comparație cu 1950, în 1954 producția de oțel va crește cu 51 la sută, extracția de cărbune — cu 33 la sută, producția de energie electrică — cu 63 la sută, producția de ciment — cu peste 80 la sută, producția de mașini și utilaj — cu 90 la sută; volumul producției mărfurilor de consum popular va crește cu peste 60 la sută, iar circulația mărfurilor — cu 75 la sută.

Prevederile planului cincinal în ceea ce privește producția mărfurilor de consum popular și circulația mărfurilor vor fi îndeplinite înainte de termen, adică în 4 ani. (Aplauze).

După cum știți, partidul și guvernul au luat măsuri serioase pentru continuarea dezvoltării agriculturii. În scopul sporirii producției de cereale se lărgesc suprafețele cultivate, mai ales prin valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite; se lărgesc considerabil producția de tractoare și mașini agricole și înzestrarea agri-

culturii cu acestea, ceea ce va permite mecanizarea într-o și mai mare măsură a producției agricole; stațiunile de mașini și tractoare, colhozurile și sovhozurile se întăresc cu cadre de agronomi, zootehnicieni, mecanizatori și alți specialiști. Se aplică un sistem elastic de încurajare și stimulare a dezvoltării pe toate căile a producției agricole, fiind create astfel condițiile necesare pentru a asigura o îmbinare armonioasă a nevoilor mereu crescînde ale populației în ce privește produsele agricole și ale industriei în ce privește materiile prime agricole, cu creșterea simultană a producției agricole, pe baza sporirii cointeresării materiale și a încurajării economice a oamenilor muncii de la sate, care dau aceste produse.

Pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor care stau în fața țării noastre, este necesar ca în toate ramurile economiei naționale, în toate secțiile construcției socialiste — în fiecare uzină și în fiecare fabrică, în fiecare colhoz și sovhoz, în fiecare stațiune de mașini și tractoare, în toate organizațiile noastre — să se asigure îndeplinirea necondiționată a sarcinilor ce decurg din planurile economice adoptate. Avem multe întreprinderi, colhozuri, sovhozuri, stațiuni de mașini și tractoare fruntașe, care, pe baza unei mai bune organizări a producției și a organizării raționale a muncii, obțin an de an rezultate bune. În același timp avem și întreprinderi care nu fac față sarcinilor, dau o producție de calitate inferioară, depășesc consumul prevăzut de materiale și de mijloace bănești. Avem destule colhozuri și sovhozuri în care treburile merg nesatisfăcător. Pentru a merge și mai repede înainte, sîntem datori să scoatem cu hotărîre lipsurile, rămîinerea în urmă, starea de delăsare, care există la noi într-o serie de sectoare.

Rezultatele primului trimestru al anului 1954 arată că în ansamblu industria a îndeplinit cu succes planul trimestrial. Unele ministere însă nu au îndeplinit în întregime planul de producție la o serie de tipuri importante de produse. Printre aceste ministere se numără: Ministerul industriei siderurgice, Ministerul industriei

petrolului, Ministerul construcției de mașini de transport și mașini grele, Ministerul industriei forestiere și alte câteva ministere. Multe ministere îndeplinesc nesatisfăcător planurile construcțiilor capitale, nu asigură punerea în funcțiune la timp a unor noi capacități de producție.

Pentru toți este limpede că îndeplinirea planurilor economice presupune să fie folosită literalmente din plin fiecare zi, deoarece nu este ușor de recuperat timpul pierdut. Neîndeplinirea la timp a sarcinilor și mai ales neîndeplinirea în întregime a planurilor de stat într-o ramură sau alta provoacă întreruperi în activitatea întreprinderilor, aduce mari pagube economiei naționale. Din păcate, la noi mai sînt destule cadre din economie care s-au deprins ca întreprinderile încredințate lor de către stat să iuczeze în „asalt” și să nu îndeplinească planurile. Multe ministere organizează prea încet și greoi în întreprinderi munca în vederea asigurării unei producții industriale ritmice în tot cursul lunii. A lichida mai repede munca neritimică în fabrici, uzine, mine, pe șantierele de construcții, la căile ferate, în navigație, respectarea strictă, zi de zi, a graficului producției și a activității de producție a întreprinderilor — iată o sarcină extrem de importantă a tuturor lucrătorilor din industrie și transporturi.

O importantă lipsă în activitatea industriei o constituie și faptul că în multe întreprinderi nu se respectă disciplina tehnologică în producție. Tocmai prin aceasta se explică faptul că multe fabrici și uzine dau o producție de calitate inferioară, necorespunzătoare standardelor și cerințelor consumatorului. Acest lucru nu mai poate fi tolerat. Ministerele au datoria să facă mai repede ordine în activitatea întreprinderilor care încălcă tehnologia producției, au datoria să asigure ca fiecare întreprindere să dea numai o producție de calitate superioară.

Se știe că condiția principală și hotărîtoare de ridicare și dezvoltare continuă a economiei naționale este sporirea pe toate căile a productivității muncii. De cînd s-a statornicit

(Continuare în pag. 2-a)

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Cuvîntarea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul G. M. Malenkov

(Urmare din pag. 1-a)

în țara noastră modul de producție socialist, avem în toate ramurile de producție o creștere considerabilă a productivității muncii. Ca urmare a reconstrucției tehnice a întreprinderilor, a punerii în funcțiune de noi întreprinderi înzestrate cu un utilaj de foarte mare randament, precum și ca urmare a îmbunătățirii organizării muncii, s-au obținut mari succese în folosirea capacităților de producție ale industriei.

În ultimii ani însă, se manifestă într-o serie de ramuri ale economiei naționale o serioasă rămânere în urmă în ceea ce privește creșterea productivității muncii. În 1953, de pildă, n-au îndeplinit sarcinile în ceea ce privește creșterea productivității muncii multe întreprinderi ale industriei metalurgice, un mare număr de întreprinderi ale minierilor de construcții de mașini, de întreprinderi ale industriei bumbacului și ale unei serii de alte ramuri ale industriei. Situația este nesatisfăcătoare în ce privește îndeplinirea planurilor de creștere a productivității muncii în industria forestieră, în industria cărbunelui și mai ales în construcții.

Prin directivele Congresului al XI-lea al partidului s-a stabilit pentru 1951—1955 o creștere a productivității muncii în industrie de aproximativ 50 la sută, în construcții — 55 la sută, în agricultură — 40 la sută. Pentru a asigura îndeplinirea directivelor congresului este necesar ca în cei doi ani care au mai rămas din cincinalul curent să se depună o muncă susținută în toate sectoarele construcției socialiste.

Economia națională a U.R.S.S. dispune în prezent de tot ceea ce este necesar pentru asigurarea unei creșteri mai rapide a productivității muncii. Partidul nostru, sub conducerea marelui continuator al operei lui Lenin, tovarășul Stalin, a reușit să obțină ca economia națională a U.R.S.S. să se sprijine în prezent pe o puternică bază tehnică. Numai în anii de după război, industria a primit utilaj și mașini noi în valoare totală de peste 150 miliarde ruble, transporturile — peste 60 miliarde ruble. Crește an cu an puternicul torent de utilaje și mașini, care permit să se economisească și să se ușureze munca, s-o facă mai productivă.

Pentru a asigura dezvoltarea continuă a industriei grele, bază a întregii economii naționale și a țării țării, trebuie să dezvoltăm pe toate căile și pe viitor construcția de centrale electrice pentru a asigura fiecărei ramuri de producție, inclusiv producției agricole, o puternică bază energetică, sub formă de energie electrică V. I. Lenin a arătat că „o mare industrie corespunzătoare nivelului tehnicii moderne și capabilă să reorganizeze agricultura înseamnă electrificarea întregii țări”. În fața noastră stă, așadar, una din cele mai importante sarcini ale economiei naționale, sarcina ca și pe viitor să dezvoltăm electrificarea într-un asemenea ritm și în asemenea proporții, încît creșterea capacităților centralelor electrice s-o ia înaintea celorlalte ramuri ale economiei.

Cerințele creșterii continue a productivității muncii impun intensificarea considerabilă a introducerii în producție a mecanizării complexe, avîndu-se totodată în vedere ca ea să cuprindă nu numai principalele procese de producție, ci și procesele de producție intermediare, auxiliare de orice fel, în care lucrează adesea un număr mai mare de oameni decît în producția de bază.

În toate ramurile economiei naționale — în industrie, în transporturi, în agricultură — se pune cu mare acuitate problema folosirii depline a tehnicii existente. La noi se întîlnesc

adesea conducători de întreprinderi și chiar și de ramuri industriale, a căror inițiativă are un caracter unilateral. Inițiativa este excesivă atunci cînd este vorba de a prezenta statului cereri în legătură cu utilizarea tehnică a unităților încredințate lor; apoi acești conducători dau dovadă de o totală lipsă de organizare și de spirit gospodăresc în ceea ce privește mijloacele tehnice primite. În această privință trebuie să avem pretenții serioase față de Ministerul industriei carbonifere și Ministerul industriei forestiere. Ca și anul trecut, în primul trimestru al anului 1954 în industria carboniferă n-au lucrat peste 40 la sută din combinele carbonifere și haveze, aproximativ jumătate din mașinile pentru încărcarea cărbunelui, peste 30 la sută din mașinile pentru încărcarea sterilului.

În industria forestieră, pînă la 40 la sută din mașini și mecanisme nu funcționează fiind defecte, iar utilajul în stare de funcționare este folosit incomplet. Și în multe uzine constructoare de mașini utilajul este folosit în mod nesatisfăcător. Avem datoria să punem capăt atitudinii lipsite de spirit gospodăresc față de utilaj și mașini în industrie, transport și agricultură.

Cadrelor noastre de conducere din economie, inginerii, tehnicienii, maeștrii, toți conducătorii producției trebuie să manifeste mai multă grijă pentru tehnica aflată la dispoziția lor, să îmbunătățească prin toate mijloacele folosirea ei.

Una din condițiile importante pentru un avînt rapid și continuu al productivității muncii este introducerea pe scară largă a realizărilor tehnico-științifice în producția industrială și agricolă. Popoarele țării noastre sînt mîndre de succesele științei sovietice care deschide noi și uriașe posibilități pentru progresul tehnicii. Un mare merit al oamenilor de știință sovietici îl constituie folosirea mereu crescîndă a energiei atomice atît în interesul asigurării securității patriei noastre, cît și în scopuri industriale pașnice. (Aplauze furtunoase).

Trebuie ridicată la un grad și mai înalt folosirea practică a realizărilor științei și tehnicii, trebuie întărită legătura oamenilor de știință și a organizațiilor științifice cu producția. Nu începe îndoială că oamenii de știință sovietici vor aduce o nouă și importantă contribuție la întărirea puterii patriei noastre. La rezolvarea sarcinii de a ridica neîncetat productivitatea muncii sociale. (Aplauze).

Așadar, sarcina constă în a perfecționa pe toate căile tehnica producției pe baza electrificării, în a introduce și mai mult în producție realizările științei și tehnicii, în a înfăptui pe o scară și mai largă mecanizarea complexă în toate ramurile de producție, în a folosi mai complet parcul existent de mașini și utilaj, în a respecta cît mai strict în fiecare întreprindere disciplina în procesul tehnologic al producției, în a îmbunătăți prin toate mijloacele calitatea producției.

Nivelul utilității tehnice a economiei noastre este indisolubil legat de creșterea nivelului tehnico-cultural al oamenilor muncii. Nu este departe timpul cînd întreaga generație tînără de la orașe și de la sate, care se va încadra în producție, va avea studiile medii terminate. (Aplauze). Peste 9 milioane de muncitori și colhoznici studiază anual în diferite verigi ale sistemului pentru ridicarea calificării. Dar în munca legată de învățămîntul profesional al oamenilor muncii se mai folosesc adeseori metode meșteșugărești, iar uriașele mijloace alocate de stat în acest scop sînt de parte de a fi folosite întotdeauna rațional. Conducătorii ministerelor și departamentelor sînt obligați să ia în mîinile lor această chestiune mare și importantă, să manifeste o grijă zilnică pentru ridicarea continuă a ui-

velului tehnico-cultural al oamenilor muncii.

Nu se poate obține o ridicare serioasă a productivității muncii în industrie, în transporturi, în agricultură fără a îmbunătăți continuu organizarea producției. În această privință am obținut anumite succese. Totuși, într-o serie de ramuri ale economiei și în numeroase întreprinderi există multe slăbiciuni a căror înlăturare va permite lărgirea considerabilă a producției și ridicarea productivității muncii.

O mare însemnătate o capătă repartizarea justă a rezervelor de muncă. Se știe că unicul principiu admis al construirii oricărui aparat în societatea noastră sovietică este principiul folosirii cu grijă, în chip rațional și cu economie, a muncii obștești. Or, ministerele și departamentele încălcă la fiecare pas acest principiu, umplînd aparatul administrativ și de conducere, ceea ce aduce prejudicii intereselor dezvoltării producției. Deși s-a înfăptuit o reducere a aparatului administrativ și de conducere, totuși el este încă foarte mare. Raportul existent între numărul lucrătorilor ocupați direct în producție și numărul lucrătorilor ocupați în sfera conducerii și deservirii cere noi corective în folosul sferei producției materiale.

Odată cu creșterea bazei tehnico-materiale a economiei naționale, a buneistării a oamenilor muncii, a nivelului lor politic, cultural și profesional, cresc și exigențele în ceea ce privește disciplina muncii. Principala constă aici în faptul că disciplina socialistă a muncii presupune în mod obligatoriu alinierea după exemplele înaintate de muncă în producție, spre un înalt nivel al productivității muncii, spre o înaltă calitate a producției. Avînd în vedere esența principală nouă a disciplinei muncii în societatea sovietică, Lenin vorbea despre disciplina „independenței și inițiativei”. Minunatele idei leniniste își găsesc o expresie grăitoare în mișcarea inovatorilor și fruntașilor în producție. Fără îndoială că din succesele glorioșilor noștri inițiatori în opera ridicării prin toate mijloacele a productivității muncii vor învăța noi mii și mii de oameni, că rîndurile inovatorilor și fruntașilor în producție se vor înmulți zi de zi. Acesta este unul din izvoarele puternice ale avîntului continuu al întregii noastre economii. (Aplauze).

O mare superioritate a orînduirii noastre socialiste constă în aceea că noi dispunem de toate posibilitățile pentru a dezvolta economia națională pe o bază strict științifică. Sînt îndeobște cunoscute uriașele realizări ale sistemului sovietic al planificării. Cu atît mai multă hotărîre trebuie să înlăturăm lipsurile existente în planificare, lipsuri care împiedică folosirea deplină a tuturor avantajelor pe care le prezintă sistemul planificării.

Paralel cu elaborarea sarcinilor principale, organele noastre de planificare încearcă adesea să fixeze de la centru nenumărați indici de amănunt ai activității economice a întreprinderilor, șantierelor de construcție, căilor ferate, sovhozurilor, colhozurilor, întreprinderilor comerciale și a altor organizații. Iar aceasta se face fără cunoașterea cuvenită a diferitelor condiții și posibilități locale, și prin urmare în mod insuficient de calificat. Este absolut evident că o asemenea planificare creează greutăți în muncă pe teren, frînează inițiativa organelor locale.

Guvernul a luat măsuri pentru reducerea tabelului de sarcini aprobate în planurile anuale, atît în domeniul producției industriale cît și al celei agricole. Aceasta a și dat rezultate pozitive. Dar exigențele economiei naționale în ceea ce privește planificarea cresc și devin mai complexe. De aceea organele noastre centrale

de planificare, și în primul rînd Comitetul de stat al planificării, sînt obligate să-și concentreze atenția în primul rînd asupra principalelor probleme ale economiei naționale, asupra stabilirii unor proporții juste în dezvoltarea diferitelor ramuri, asupra lichidării gîturilor, asupra folosirii maxime a rezervelor existente în economia națională, pentru a se obține rezultate mai mari cu investiții mai mici.

Îmbunătățind pe toate căile muncă întreprinderilor, a șantierelor de construcție, colhozurilor, sovhozurilor, stațiilor de mașini și tractoare, căilor ferate, navigației și a tuturor sectoarelor construcției socialiste, trebuie să luptăm și mai hotărît pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost al producției, pentru un regim sever de economii, pentru lichidarea oricărui cheltuieli inutile, pentru un adevărat control cu ajutorul rublei.

Datoria tuturor cadrelor noastre din economie — conducători ai producției — este de a găsi rezerve în toate ramurile economiei naționale, de a le pune în valoare, de a lupta pentru obținerea unor rezultate maxime cu cheltuieli mai mici.

Pentru a folosi mai complet uriașele posibilități de care dispune economia noastră socialistă, trebuie să perfecționăm neîncetat munca organelor de stat și economice, a tuturor verigilor aparatului de stat. Exigențele față de aparatul de stat sovietic sporesc în permanență; în conformitate cu aceste exigențe noi sîntem obligați să-l îmbunătățim neconștient, să traducem tot mai temeinic în viață principiile pe care marele Lenin le considera ca fiind fundamentale pentru aparatul de stat sovietic — legătura cu masele largi populare, spiritul de economie, încurajarea inițiativei creatoare, lupta împotriva birocrației sub orice formă s-ar manifesta el.

În actualele condiții, cînd partidul a trasat sarcina de a se asigura într-un termen scurt, în 2—3 ani, un avînt rapid al producției de mărfuri alimentare și industriale de consum popular pe baza creșterii continue a economiei țării, problema întăririi considerabile a răspunderii fiecărui lucrător din aparatul de stat și economic, pentru munca care i-a fost încredințată, capătă o deosebită importanță.

Acum cînd noi luptăm pentru rezolvarea grabnică a unor sarcini cu adevărat istorice, cînd fiecare zi trebuie să fie o zi de muncă cu adevărat rodnică, cadrelor noastre conducătoare, lucrătorilor din aparatul sovietic și economic li se cere o mare încordare a forțelor. Trebuie să se pună în fapt și cu hotărîre capăt delăsării, oricărui manifestări de încălcare a disciplinei de stat, trebuie să se pună capăt atitudinii formale, lipsite de răspundere în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor de stat. Este necesar să se întărească neîncetat în rîndurile tuturor activiștilor noștri simțul datoriei față de partid și stat.

Partidul nostru desfășoară o ofensivă hotărîtă împotriva rămîinerii în urmă și a delăsării, care există într-o serie de sectoare ale construcției socialiste și nu putem tolera ca, din pricina atitudinii lipsite de răspundere și birocratice a unor activiști față de obligațiile lor, să fie prejudiciată cauza ridicării buneistării a poporului.

Pentru a mări răspunderea ministerelor, pentru a realiza o mai mare operativitate în munca lor și pentru a asigura rezolvarea în timp a problemelor economice, guvernul a lărgit considerabil drepturile miniștrilor, ale conducătorilor departamentelor și ale direcțiilor generale ale ministerelor. Fără îndoială că această măsură a și dat și va trebui să dea

(Continuare în pag. 3-a)

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Cuvîntarea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul G. M. Malenkov

(Urmare din pag. 2-a)

și de acum înainte rezultate pozitive tot mai mari. Nu putem însă să nu subliniem că există numeroase cazuri fiind unii conducători de ministere și departamente, în loc să ia măsuri și să rezolve problemele care se ivesc, recurg la o corespondență inutilă, căutînd să se sustragă de la răspundere și s-o treacă altora. Este limpede că trebuie să se pună cît mai grabnic capăt acestei situații anormale și să se obțină ca ministerele să conducă mai bine și mai concret întreprinderile și organizațiile, să rezolve la timp problemele care se ivesc, să asigure înlăturarea lipsurilor existente, să lichideze rămînerea în urmă, să conducă cu adevărat, introducînd în producție și răspîndind experiența înaintată și realizările tehnico-științifice.

În această ordine de idei, în ceea ce privește activitatea ministerelor trebuie să spunem următoarele. După cum se știe, acum un an noi am trecut la contopirea unei serii de ministere. Ulterior ne-am convins însă că contopirea ministerelor a creat anumite greutăți în conducerea operativă a întreprinderilor, îndeosebi atunci cînd ministerele trebuiau să treacă direct la îndeplinirea noilor sarcini importante, trasate de partidul nostru. Iată de ce am ajuns la concluzia că în interesul muncii trebuie să aducem rectificările necesare în organizarea ministerelor, asigurîndu-se însă totodată traducerea cu strictețe în viață a liniei de reducere mai departe a cheltuielilor pentru întretinerea aparatului de stat.

Comitetul Central al partidului și guvernul cer ca toate verigile aparatului de stat sovietic, ca toți funcționarii de stat să-și desfășoare activitatea pe baza celei mai stricte respectări a legalității, să apere drepturile oamenilor sovietici. Iar acei funcționari de stat care vor comite samovolnicii și ilegalități față de cetățenii sovietici, vor fi pedepsiți și de-acum înainte fără să se țină seama de persoane și de grade. (Aplauze).

Tovarășii! Politica internă a partidului și guvernului nostru constă în mîc invariabil în a întări și de acum înainte puterea statului socialist, marea prietenie a popoarelor din țara noastră, alianța de nezdruincinat dintre clasa muncitoare și țărănimia colhoznică, în a dezvolta prin toate mijloacele economia și cultura, în a întări neîncetat apărarea Uniunii Sovietice, în a asigura ridicarea rapidă și continuă a bunăstării a poporului. (Aplauze furtunoase).

Sub conducerea gloriosului nostru partid comunist, poporul sovietic obține noi succese hotărîtoare în opera de construire a societății comuniste. (Aplauze furtunoase).

Tovarășii deputați!

În domeniul problemelor internaționale trebuie relevat în primul rînd faptul că în ultima vreme s-a produs o oarecare slăbire a încordării. Această slăbire este fără îndoială rezultatul luptei active a forțelor iubitoare de pace împotriva cursului agresiv al cercurilor influente din Statele Unite ale Americii și al complicilor lor.

Năzuința popoarelor spre pace a devenit într-adevăr o puternică forță motrice a zilelor noastre. Ea constituie temelia importantului proces sub semnul căruia trăiesc în prezent multe țări din Europa și Asia. Este vorba de procesul unirii forțelor sănătoase ale națiunii în numele apărării cauzei păcii și securității popoarelor.

Omenirea progresistă vede și știe că un rol important în slăbirea încordării internaționale l-au avut eforturile Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze, țărilor de democrație populară. (Aplauze). Politica Uniunii Sovietice, îndreptată spre întărirea păcii, i-a adus acesteia ma-

rea încredere a popoarelor iubitoare de pace. Prețuim cu sfîntenie această încredere. Știm că ea reprezintă pentru noi cel mai prețios capital moral. (Aplauze).

Asupra întregii conjuncturi internaționale actuale exercită o mare influență faptul că pe o uriașă întindere a globului pămîntesc s-a statornicit o prietenie de nezdruincinat între Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și țările de democrație populară. (Aplauze furtunoase, prelungite).

În anul 1953 a fost deschisă o nouă pagină în istoria marelui popor chinez. Republica Populară Chineză a trecut la îndeplinirea primului plan cincinal de dezvoltare și reconstrucție a economiei țării. Eforturile eroice ale poporului chinez, sub conducerea gloriosului său partid comunist, constituie o cheazăsigură a faptului că planul de industrializare a Chinei va fi tradus cu succes în viață. Oamenii sovietici sînt conștienți și mîndri de faptul că aduc o anumită contribuție la rezolvarea acestei sarcini. (Aplauze furtunoase).

Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, țările europene de democrație populară acordă un sprijin energetic poporului frățesc din Coreea, în opera de refacere a economiei distruse de război. (Aplauze furtunoase).

Prietenia dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană a devenit și mai profundă și mai trainică. Însemnătatea internațională a Republicii Democrate Germane, ca factor important de restabilire a unității naționale a poporului german și de transformare a Germaniei într-un stat iubitor de pace, crește pe zi ce trece. (Aplauze furtunoase).

Uniunea Sovietică acordă o mare importanță dezvoltării relațiilor comerciale și economice externe. Anul trecut peste 50 de state au efectuat operațiuni comerciale cu țara noastră, dintre care 25 pe bază de acorduri comerciale anuale și pe mai mulți ani. Volumul comerțului exterior al Uniunii Sovietice a sporit în perioada 1948—1953 de aproape 2,25 ori. S-a lărgit în mod considerabil comerțul cu țările de democrație populară. În ce privește schimbul de mărfuri cu țările capitaliste, desfășurarea lui este împiedicată de politica de discriminare dusă sub presiunea cercurilor guvernante americane. Viața arătată că politica de discriminare este o politică lipsită de înțelepciune și micapă, că ea a adus un serios prejudiciu statelor care s-au supus dictatului american. Eșecul politicii de discriminare este evident. Și dacă totuși unele cercuri americane, neținînd seama de învățămintele evidente ale experienței, continuă să se cramponeze de politica de discriminare, de pe urma acestui fapt nu vor pierde decît Statele Unite ale Americii. Uniunea Sovietică intenționează să desfășoare larg și de acum înainte comerțul său exterior cu toate țările care manifestă la rîndul lor un interes corespunzător.

După cum știți, guvernul sovietic a întreprins o serie de pași pentru a asigura relații prietenești cu toate țările vecine. Aceste eforturi au dat anumite rezultate pozitive, deși în unele țări ele nu au găsit ecoul cuvenit în cercurile oficiale. Cercurile turcești, de pildă, acționează ca și cum Turcia ar fi mai puțin interesată decît Uniunea Sovietică în stabilirea unor relații de bună vecinătate. Principiul reciprocității constituie baza prieteniei și buneii vecinătăți. Intotdeauna Uniunea Sovietică a pornit și va porni de la acest principiu.

Oamenii sovietici se disting printr-o atitudine lucidă în aprecierea situației internaționale. Astăzi ei previu împotriva exagerării importanței slăbirii realizate în încordarea internațională, deoarece adversarii întăririi păcii nu au renunțat la tendințele lor agresive, continuă goana înarmă-

rilor, provoacă la extinderea războiului din Indochina, creează noi baze și blocuri militare. Militaristii vestgermani încep să se simtă din nou la largul lor și acționează tot mai mult nu ca o forță agresivă potențială, ci ca o primejdie reală pentru securitatea europeană. Totodată Japonia este pregătită în mod intens pentru rolul de forță de șoc a unei noi agresivități imperialiste în Asia.

Cercurile agresive mențin în mod artificial atmosfera de isterie războinică, amenință lumea cu bomba cu hidrogen, proclamă în mod fățiș orientarea spre politica forței și a războiului rece îndelungat, își permit să recurgă la metode de amenințări și intimidări.

Ce s-ar putea spune în această privință?

În primul rînd următoarele. Se știe că în Uniunea Sovietică domnește o atmosferă de voieșie, de încredere, de muncă pașnică creatoare. (Aplauze prelungite).

În Statele Unite ale Americii dimpotrivă, după cum recunosc chiar cercurile oficiale americane, atmosfera socială este otrăvită de sentimentul fricii, spaimii, deprimării. Iată prin urmare care este rezultatul politicii de amenințări și intimidări.

Mai departe, guvernul sovietic a stat și stă pe poziția că este pe deplin posibilă coexistența pașnică a sistemelor capitalist și socialist, care să se întrecă între ele pe plan economic. Pornind de la această poziție noi ducem în mod consecvent o politică de pace și de întărire a colaborării internaționale. Dacă însă cercurile agresive, biziindu-se pe arma atomică s-ar hotărî la o nebunie și ar voi să încerce forța și puterea Uniunii Sovietice, nu încapă nici o îndoială că agresorul va fi zdrobit cu aceeași armă, că o astfel de aventură va duce în mod inevitabil la prăbușirea sistemului social capitalist. (Aplauze furtunoase prelungite). Tocmai acest lucru îl dovedesc în mod grăitor învățămintele istoriei, legate de primul și al doilea război mondial din care capitalismul a ieșit cu sfera sa de dominație considerabil redusă. Este îndeobște cunoscut că în urma celor două războaie mondiale mai bine de o treime din omenire a și rupt pentru totdeauna cu capitalismul. (Aplauze prelungite).

În condițiile actuale se naște întrebarea: în ce constă principala sarcină a forțelor iubitoare de pace? Marea misiune a tuturor luptătorilor pentru pace este de a zădărnici planurile cercurilor agresive, de a obține slăbirea continuă a încordării internaționale, de a contribui prin toate mijloacele la o colaborare pașnică între state.

Interesele vitale ale omenirii cer rezolvarea problemei interzicerii armelor atomice. A face cu neputință folosirea mării descoperiri a genului omenesc — energia atomică — în scopuri de exterminare în masă a populației pașnice, în scopuri de distrugere a orașelor mari — centre ale industriei, culturii și științei — aceasta este sarcina. Guvernul sovietic tinde spre rezolvarea efectivă a acestei sarcini. Totodată, guvernul sovietic a fost și este pentru reducerea generală considerabilă a armamentelor și forțelor armate.

Este limpede pentru oricine că nu se poate obține o slăbire continuă a încordării internaționale dacă nu va fi asigurată normalizarea relațiilor dintre marile puteri. Acest lucru presupune în primul rînd renunțarea la politica de discriminare față de Republica Populară Chineză. Politica pe care cercurile agresive o duc față de marele popor chinez constituie o sfidare aruncată tuturor popoarelor Asiei. Această politică este legată de tendința cercurilor agresive de a înăbuși puternica mișcare de eliberare națională a popoarelor din Orient. Dar nu e oare timpul să înțelegem că

în Orient se statornicește tot mai mult marea solidaritate a popoarelor iubitoare de libertate în lupta împotriva încercărilor forțelor agresive de a transforma Asia într-o zonă veșnică a jugului și robiei coloniale? Omenirea progresistă s-a convins pe baza faptelor că în fruntea Republicii Populare Chineze se află luptători adevărați pentru progresul național, pentru pace internațională și prietenie între popoare. În perioada actuală restabilirea tuturor drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze constituie o sarcină internațională imediată. (Aplauze).

Principala condiție pentru întărirea păcii constă în crearea unor garanții sigure și trainice de securitate în Europa. Este vorba tocmai de garanții sigure și trainice de securitate, deoarece în prima jumătate a secolului XX, pămîntul Europei a fost stropit din belșug de sîngele fiilor popoarelor europene. Popoarele europene nu vor, nu pot să admită și nu vor admite ca și în viitor, la fiecare 20 de ani, Europa să se transforme într-o arenă de vărsare de sînge și de distrugeri.

Peste Ocean, în anumite cercuri a devenit la modă să se desconsidere Europa astfel: ea este bolnavă pe moarte, este în declin și unicul mijloc pentru vindecarea ei ar fi renunțarea multor state europene la suveranitatea națională. Cea mai mare denaturare a adevărului este să ne fie cu iertare „teoria” la modă, potrivit căreia epoca statelor suverane ar fi depășită. Nu, epoca statelor suverane nu este depășită. Ea este în floare și oricine ridică mîna împotriva suveranității de stat a statelor europene, oricine încearcă să înfiățeze cum îi convine, sistemul istoricește constituit și istoricește justificat al statelor Europei — amenință interesele vitale ale securității europene. Uniunea Sovietică acordă o însemnătate primordială întăririi securității europene. Orice stat european care tinde spre același țel poate conta pe prietenia trainică a Uniunii Sovietice, pe înțelegerea sinceră a nevoilor sale naționale.

Securitatea europeană poate deveni realitate numai ca securitate colectivă a statelor suverane din Europa. Se fac însă încercări de a ne convinge că ar exista o altă cale de asigurare a securității europene. Care anume? Rezultă că această cale ar fi reînvierea militarismului german și crearea unui bloc militar alcătuit din Germania occidentală, Franța, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg. Ne putem oare închipui o atitudine mai batjocoritoare față de interesele vitale ale popoarelor din Europa? Într-adevăr, ce va împiedica pe militaristii germani să acapareze întreaga Europă occidentală, dacă ei nu numai că vor primi uriașe subvenții pentru dezvoltarea forțelor lor armate, dar vor și conduce efectiv forțele armate ale Franței, Italiei și altor țări din blocul militar susamintit? Nu cumva o piedică în această privință o vor constitui polițele date de polițienii de la Bonn care în prezent joacă rolul de adepți ai „Europei unite”? Dar cine nu știe oare că planurile hitleriste de înrobire a popoarelor europene preconizau și ele „unificarea” Europei în jurul „nucleului de oțel al imperiului german”.

Vorbăria cum că la adăpostul „comunității defensive europene” militarismul german va conviețui în mod pașnic cu Franța care urmează să fie lipsită de forțele ei armate naționale nu este decît o înșelăciune delibărată. În realitate însă se urmărește ca Franța să fie dată pe mîna revanșarzilor vestgermani. Cu ce au început fascistii germani cînd au dezlănțuit în Occident cel de al doilea război mondial? Ei s-au năpustit asupra Danemarcei, Olandei, Belgiei

(Continuare în pag. 4-a)

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Cuvîntarea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul G. M. Malenkov

(Urmare din pag. 3-a)

și Franței. Și acum organizatorii „comunității defensive europene” conduc pe militaristii vest-germani pe același itinerar. Militarismul german nu a putut consfinți pe calea armelor înrobirea Franței. În prezent, autorii „comunității defensive europene” intenționează să aducă fără război revanșarzilor vest-germani victoria asupra Franței.

Ca urmare a încheierii tratatului anglo-sovietic în 1942 și a tratatului franco-sovietic în 1944 s-a pus piatra unghiulară a securității europene de după război. Aceste documente sînt consfințite prin singele celor mai buni fii ai popoarelor sovietic, englez și francez. În prezent, organizatorii „comunității defensive europene” intenționează să submineze însemnătatea reală a tratatelor anglo-sovietic și franco-sovietic.

Oare după toate acestea, vorbăria cum că „comunitatea defensivă europeană” ar fi creată în scopuri pașnice și nu în scopuri agresive, nu este o totală fățărnicie? Cine revine militarismul german are în vedere nu interesele întăririi păcii, ci dimpotrivă, subminarea securității europene, pregătirea unui nou război.

Guvernul sovietic este profund convins că propunerea pe care a prezentat-o la conferința de la Berlin în legătură cu încheierea unui tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa poate servi drept bază pentru rezolvarea reală a problemei securității europene. Adoptarea propunerii sovietice corespunde intereselor vitale ale întăririi păcii în Europa, corespunde intereselor naționale ale popoarelor europene. Acest lucru se referă în egală măsură și la poporul german. Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă ar fi o garanție trainică și pentru securitatea Germaniei. În timp ce cercurile agresive tind să adîncească scindarea Germaniei, să transforme Germania occidentală într-un nou focar de război, tratatul general european cu privire la securitatea colectivă ar contribui la restabilirea unității naționale a poporului german și la transformarea Germaniei într-un stat iubitor de pace și democrat.

Noi nu tindem să izolăm Statele Unite ale Americii de Europa. Noi nu vedem obstacole în calea semnării tratatului general european cu privire la securitatea colectivă și de către guvernul Statelor Unite ale Americii. La rîndul său, guvernul sovietic a declarat că este gata să înceapă tratative în ceea ce privește participarea la „organizația tratatului nord-atlantic”, în condiții corespunzătoare. Politica externă a Uniunii Sovietice este consecventă și staternică. În fața

întregii omeniri, guvernul sovietic a făcut și susține propuneri a căror îndeplinire ar putea crea garanții pentru o pace trainică, pentru securitatea popoarelor.

Politica sovietică de întărire a păcii pornește de la faptul că în actualele condiții tocmai colaborarea pașnică între state, independent de orînduirea lor socială, trebuie și poate determina dezvoltarea relațiilor internaționale, trebuie și poate asigura slăbirea continuă progresivă, a încordării internaționale.

Ce anume este necesar pentru a se traduce cu succes în viață colaborarea pașnică? Pentru aceasta este necesar în primul rînd ca statele respective să aibă dorința reciprocă de a colabora pe baza respectării principiului egalității în drepturi și al neamăstecului în treburile interne ale altor state și să îndeplinească, în mod necondiționat obligațiile asumate. Noi rămînem pe poziția că în actuală situație, dacă există bunăvoința părților interesate și hotărîrea lor de a ține seama de interesele reciproce, problemele internaționale litigioase și nerezolvate trebuie și pot fi rezolvate în interesul întăririi păcii.

Toți prietenii și luptătorii pentru pace pot fi convinși că Uniunea Sovietică va duce și de acum înainte o politică de întărire a păcii și prieteniei între popoare. (Aplauze prelungite).

Tovarășii!

Alegerile de deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S. au constituit o nouă expresie remarcabilă a forței și tăriei statului nostru socialist multi-național, a prieteniei cu adevărat frățești a tuturor popoarelor Uniunii Sovietice, a alianței de nezdruccinat dintre clasa muncitoare și țărănimă. Alegerile au arătat odată mai mult că partidul nostru se bucură de o încredere absolută a întregului popor sovietic. (Aplauze prelungite). Pe baza experienței istoriei de o jumătate de secol, poporul s-a convins că scumpul său partid comunist, crescut și călît în lupte sub conducerea genialului conducător și învățător al oamenilor muncii — nemuritorul Lenin și a tovarășului său de luptă, marele Stalin, slujește cu fermitate și credință poporul. (Aplauze prelungite).

Inarmat cu înțelegerea clară a sarcinilor care stau în fața țării atît în domeniul politicii interne, cît și al politicii externe, îndrumînd mărșul avînt creator al oamenilor sovietici, partidul comunist duce țara noastră din victorie în victorie, spre triumful cauzei comunismului. (Aplauze furtunoase, prelungite, care se transformă în ovații. Toți se ridică în picioare).

Conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe

Planul de unificare pașnică a Coreei propus de Nam Ir

GENEVA (Agerpres). — Marți a avut loc cea de a doua ședință a conferinței de la Geneva.

Ședința a fost prezidată de V. M. Molotov, șeful delegației sovietice. Primul a luat cuvîntul reprezentantul Coreei de sud. Acesta s-a urcat la tribună special pentru a prezenta în mod denaturat întregul istoric al problemei coreene. Reprezentantul Coreei de sud a încercat să prezinte lucrurile ca și cînd R.P.D. Coreeană s-ar împotrivi unificării pașnice a Coreei.

A luat apoi cuvîntul șeful delegației R.P.D. Coreene, Nam Ir. Cuvîntarea sa a fost ascultată cu mare atenție. În cuvîntarea sa, temeinic argumentată, Nam Ir a expus un plan concret de unificare pașnică a Coreei. Nam Ir a arătat adevărata evoluție a evenimentelor în Coreea și a amintit care a fost adevăratul agresor.

În încheierea cuvîntării sale, Nam Ir a făcut propunerea „cu privire la

unificarea pașnică a Coreei”. El a arătat că în scopul unificării cît mai grabnice a Coreei ar fi necesar să se efectueze pe întreg teritoriul Coreei alegeri generale pe baza exprimării libere a voinței poporului. În acest scop el a propus crearea unei comisii pe întreaga Coree, din reprezentanți atît ai Coreei de nord cît și de sud.

Enumerînd sarcinile ce vor reveni acestei comisii, Nam Ir a declarat că ea va trebui să asigure participarea tuturor organizațiilor democratice la alegeri, libertatea de întrunire și libertatea presei precum și luarea de măsuri imediate pentru a ușura transportul și schimburile economice între cele două părți ale țării. De asemenea această comisie va trebui să elaboreze un proiect de lege electorală.

Nam Ir a propus de asemenea ca toate trupele străine să fie retrase din Coreea într-un interval de șase luni.

Să dezvoltăm neconținut comerțul socialist!

Oamenii muncii din patria noastră desfășoară cu avînt sporit lupta pentru îndeplinirea sarcinilor ce decurg din Hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953, privind dezvoltarea economiei naționale și creșterea neîncetată a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. Partidul și guvernul nostru mobilizează pe oamenii muncii în lupta pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru ridicarea bunăstării poporului.

În timpul care s-a scurs de la plenara din 19-20 august 1953 și pînă acum, s-au obținut o seamă de succese în direcția sporirii producției bunurilor de larg consum. Industria noastră ușoară livrează pentru oamenii muncii cantități sporite de țesături, încălțăminte, tricotaje și confecții; sortimentul a fost îmbogățit, mărfurile sînt mai trainice și de calitate mai bună. În magazinele de desfacere a crescut cantitatea și s-a îmbogățit sortimentul produselor alimentare. Întreprinderile industriei metalurgice și ale industriei locale produc acum mai multe articole de menaj, articole electrice de uz casnic, mobilă, etc.

Dar odată cu aceasta crește și exigența oamenilor muncii, care vor mărfuri de calitate superioară, îmbrăcăminte pe care s-o poarte cu drag, produse alimentare care să aibă gust plăcut și să fie atrăgătoare. Oamenii muncii vor ca magazinele și unitățile comerciale să funcționeze cît mai aproape de locuințele lor, în cartierele muncitorești nu numai în „centru”. Magazinele, de asemenea, să fie instalate în localuri frumoase, curate, bine utilizate, și ale căror oraruri de funcționare să corespundă cerințelor lor.

În ultimii ani, rețeaua de unități comerciale din Valea Jiului s-a dezvoltat mult. În fiecare localitate funcționează acum mai multe magazine alimentare, textile, măcelării, bufete, restaurante, chioșcuri „Aprozar”, etc. În Petroșani, Vulcan, Lupeni și Uricani au fost construite noi localuri pentru magazine, care în parte au și fost date în folosință. În Petrița, Lonea, Aninoasa au fost deschise unități comerciale în cartierele muncitorești, la Petroșani a fost construită o hală modernă, un depozit combinat pentru mărfuri. Toate acestea au contribuit la îmbunătățirea activității unităților comerciale, la o tot mai bună aprovizionare a oamenilor muncii.

Cu toate aceste succese, în activitatea unor unități comerciale și în special în activitatea conducerilor organizațiilor comerciale din raionul nostru mai persistă o seamă de lipsuri.

Localitățile Văii Jiului se dezvoltă neconținut. Constructorii înalță noi cartiere în care locuiesc sute de familii de muncitori. Însă conducerile organizațiilor comerciale O.C.L. și

„Aprozar” tărăgănează deschiderea de noi unități comerciale în aceste cartiere. De asemenea, aripa a IV-a a halei din Petroșani construită special pentru vînzarea de zarzavaturi, este iclosită ca atelier și locuințe de unii muncitori care lucrează la amenajarea halei.

Acestea fac ca numărul magazinelor și chioșcurilor de desfacere din localitățile Văii Jiului să fie insuficient. Chiar printre unitățile existente se mai găsesc unele prost utilizate cu vitrine mici, interior întunecos. Toate acestea îngreunează bună aprovizionare a oamenilor muncii din Valea Jiului.

Lipsurile care există în ceea ce privește dezvoltarea continuă a rețelei de unități comerciale se datoresc de zinteresului unor șefi ai secțiilor comerciale ale sfaturilor populare orășenești. Tov. Vlădoiu Teodor, șeful secției comerciale a Sfatului popular al orașului Vulcan, nu se preocupă de asigurarea localurilor necesare pentru deschiderea de noi unități comerciale. O atitudine asemănătoare are și tov. Melania Hirean, șefa secției comerciale a Sfatului popular al orașului Petroșani și alții.

Încă de anul trecut, Trustul Alimentației Publice din Petroșani, a început lucrările pentru deschiderea unui nou restaurant în Petroșani. Însă aceste lucrări, puțin după începerea lor, au fost sistate.

Anul acesta, se va continua dezvoltarea rețelei de unități comerciale. Se vor construi restaurante noi la Uricani și Lonea, magazine la Lupeni și Petroșani și se vor deschide noi magazine la Livezeni, Iscroni, Dilja Mare, etc. În același timp, se vor înființa numeroase chioșcuri alimentare „Aprozar”.

Pentru a se asigura o cît mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu toate cele necesare, în fața conducerilor organizațiilor comerciale și a secțiilor comerciale ale sfaturilor populare stau sarcini însemnate. Ele trebuie să asigure localurile necesare, deschiderea de magazine în cartierele muncitorești. Aceste magazine trebuie bine utilizate și aprovizionate cu toate sortimentele de mărfuri.

Organizațiile de partid trebuie să urmărească îndeaproape felul în care are loc dezvoltarea rețelei comerciale în toate localitățile Văii Jiului. Ele trebuie să vegheze asupra aprovizionării cartierelor muncitorești, și în special, a cartierelor noi, în care locuiesc sute de familii de muncitori.

Zi de zi crește cantitatea și se îmbunătățește calitatea mărfurilor de larg consum destinate celor ce muncesc. Partidul și guvernul se îngrijesc de crearea unui adevărat belșug de mărfuri ce-și găsesc calea spre consumator prin comerțul socialist. Să luptăm deci pentru dezvoltarea neconținută a comerțului socialist, pus în slujba ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii!

Schimb de onoare în cinstea zilei de 1 Mai

Colectivul minei Lupeni a obținut însemnate victorii în întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea zilei de 1 Mai, reușind ca între 1-27 aprilie a. c. să îndeplinească planul producției de cărbune în proporție de 101,1 la sută.

Manifestîndu-și hotărîrea de a dezvolta succesele debîndite pînă acum, minerii, tehnicienii și inginerii de la mina Lupeni au trecut la organizarea de schimburi de onoare închinată zilei de 1 Mai. În cadrul schimbului de onoare care a avut loc la 27 aprilie, cu toate că au existat unele greutăți, majoritatea colectivelor sectoarelor au sporit considerabil producția de cărbune. De pildă, colectivul de mineri și tehnicieni al sectorului IV a depășit planul de producție în a-

ceastă zi cu 18,8 la sută, colectivul sectorului I A — cu 13,3 la sută, iar colectivul sectorului I B — cu 12,5 la sută.

Brigăzile de mineri de la mina Lupeni s-au întrecut la 27 aprilie pentru a extrage cît mai mult cărbune. În sectorul I B, brigada condusă de minerul Ion Gaiovschi a extras 25 tone de cărbune peste sarcinile de plan, brigada condusă de Mihai Morar — 14 tone, iar cea condusă de tînarul Constantin Sirop — 10 tone.

Însemnate succese au dobîndit și brigăzile de mineri din sectorul III. Spre exemplu, brigăzile de mineri conduse de tov. Petru Spînu, Dumitru Bar, Nicolae Arieșan și Pavel Anțilă și-au întrecut productivitatea planificată cu 40-75 la sută.